

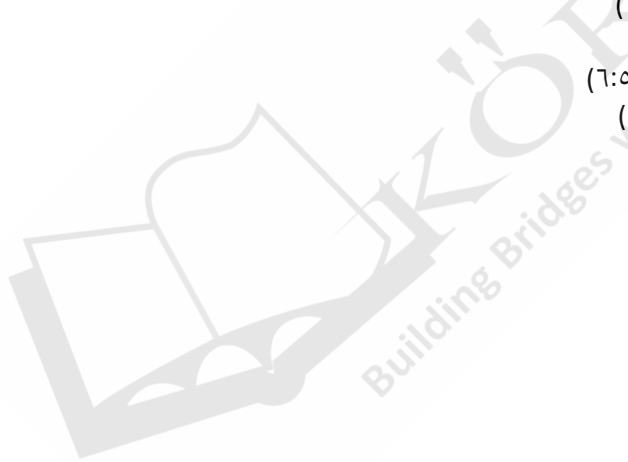
نامه یعقوب

نکاتی چند درباره نامه یعقوب

رساله یعقوب در ابتدا به مسیحیان یهودی نژاد نوشته شده است که در سرزمینهای اطراف فلسطین به شکل پراکنده ساکن بودند. در این رساله بر مسیحیت عملی و ایمانی که اصالت خود را در اعمال فرد ایماندار نشان می‌دهد، تأکید می‌گردد.

تقسیم‌بندی کلی

- مقدمه (۱:۱)
- ایمان و حکمت (۸-۲:۱)
- فقر و ثروت (۱۱-۹:۱)
- آزمایش و وسوسه (۱۸-۱۲:۱)
- شنیدن و عمل کردن (۲۷-۱۹:۱)
- اخطار علیه تبعیض (۱۳-۱:۲)
- ایمان و اعمال (۲۶-۱۴:۲)
- مشکل زبان (۱۸-۱:۳)
- مسیحی و جهان (۶:۵ تا ۱:۴)
- تعالیم گوناگون (۲۰-۷:۵)

اوست که او را می‌فریبید و به دام می‌افکند.^{۱۵} آنگاه شهوت آبستن شده، گناه را می‌زاید و گناه نیز چون به رشد کامل رسد، مرگ به بار می‌آورد.

^{۱۶} ای برادران عزیز من، فریفته مشوید! ^{۱۷} هر بخشش نیکو و هر بخشش کامل از بالاست، نازل شده از پدر نورها که در او تغییری نیست و نه سایه ناشی از تبدیل. ^{۱۸} او به حسب اراده خود ما را به کلام حق تولید نمود تا ما همچون نوبر مخلوقات او باشیم.

شنیدن و انجام دادن کلام خدا

^{۱۹} ای برادران عزیز من، این را بدانید: هر کس در شنیدن تند، در گفتن کند، و در خشم آهسته باشد. ^{۲۰} زیرا خشم آدمی صالح شمردگی از جانب خدا را به بار نمی‌آورد. ^{۲۱} پس هرگونه پلیدی و هر فزونی شرارت را از خود دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده بپذیرید که قادر است جانهای شما را نجات بخشد.

^{۲۲} لیکن کنندگان کلام باشید، نه فقط شنوندگان که خود را فریب می‌دهند! ^{۲۳} زیرا اگر کسی شنونده کلام باشد و نه کننده، به کسی ماند که در آینه به چهره طبیعی خود می‌نگرد. ^{۲۴} و خود را در آن می‌بیند، اما تا دور می‌شود، در حال فراموش می‌کند که چهره‌اش چگونه بود. ^{۲۵} اما آن که به شریعت کامل که شریعت آزادی است، چشم می‌دوزد و استوار می‌ماند، شنونده فراموشکار نیست، بلکه کننده‌ای که عمل می‌کند؛ او در عمل خویش مبارک خواهد بود.

^{۲۶} اگر کسی خود را دیندار می‌داند و افسار زبان خود را نمی‌کشد، بلکه دل خود را فریب می‌دهد، دینداری چنین شخص باطل است. ^{۲۷} دینداری خالص و بی‌عیب در نظر خدای پدر این است: دستگیری یتیمان و بیوه‌زنان در مصیبتشان، و دور نگه داشتن خود از آلائش این دنیا.

سلامها

یعقوب، غلام خدا و عیسی مسیح خداوند، به دوازده قبیله که پراکنده‌اند.

امتحان ایمان شما

^۲ ای برادران من، هر گاه با امتحانات گوناگون روبه‌رو می‌شوید، آن را کمال شادی بدانید! ^۳ زیرا می‌دانید امتحان ایمان شما پایداری را به بار می‌آورد. ^۴ اما بگذارید پایداری کار خود را به کمال رساند تا بالغ و کامل شده، چیزی کم نداشته باشید. ^۵ اگر از شما کسی فاقد حکمت باشد، از خدایی بخواهد که سخاوتمندانه و بدون ملامت به همه عطا می‌کند، و به وی داده خواهد شد. ^۶ لیکن به ایمان بخواهد و تردید نداشته باشد، زیرا کسی که تردید دارد، چون موج دریاست که با وزش باد به هر سو رانده می‌شود. ^۷ زیرا چنین شخص نباید گمان کند که از خداوند چیزی دریافت خواهد کرد؛ ^۸ او شخصی است دو دل و در تمامی رفتار خویش ناپایدار.

^۹ اما برادر حقیر به سرافرازی خویش فخر کند، و ثروتمند به فروتنی خود، زیرا همچون گل علف در گذر است. ^{۱۱} چنانکه آفتاب با گرمای سوزان خود طلوع کرده، علف را می‌خشکاند و گُلش می‌ریزد و زیبایی‌اش از بین می‌رود، همچنین شخص ثروتمند نیز در حین کسب و کار، محو خواهد شد.

^{۱۲} خوشا به حال آن کسی که در امتحانات ثابت قدم می‌ماند، زیرا چون امتحان شد، آن تاج حیات را خواهد یافت که خدا به دوستداران خویش وعده فرموده است.

^{۱۳} هیچ‌کس چون وسوسه می‌شود، نگوید: «خداست که مرا وسوسه می‌کند،» زیرا خدا با بدی وسوسه نمی‌شود و کسی را وسوسه نمی‌کند. ^{۱۴} هنگامی که کسی وسوسه می‌شود، شهوت خود

گناه تبعیض

ایمان بدون اعمال مرده است

۱۴ ای برادران من، چه سود دارد اگر کسی بگوید که ایمان دارد، اما اعمال نداشته باشد؟ آیا چنین ایمانی را او نجات می‌بخشد؟^{۱۵} اگر برادر یا خواهری نیازمند پوشاک و خوراک روزانه باشد^{۱۶} و یکی از شما به آنها بگوید: «به سلامت بروید، و گرم و سیر شوید»، اما نیازهای جسمی را به ایشان ندهد، چه سود دارد؟^{۱۷} پس ایمان نیز به تنهایی و بدون اعمال، مرده است.

۱۸ لیکن کسی خواهد گفت: «تو ایمان داری و من هم اعمال دارم!» ایمانت را بدون اعمال به من نشان بده و من ایمانم را با اعمالم به تو نشان خواهم داد.^{۱۹} تو ایمان داری که خدا یکی است. نیکو می‌کنی! حتی دیوها نیز ایمان دارند و از ترس می‌لرزند!

۲۰ ای نادان، می‌خواهی بدانی چرا ایمان بدون اعمال بی‌ثمر است؟^{۲۱} مگر پدر ما ابراهیم به اعمال صالح شمرده نشد، وقتی پسر خود اسحاق را بر قربانگاه تقدیم نمود؟^{۲۲} می‌بینی که ایمان و اعمال او با هم عمل می‌کردند، و ایمان او با اعمالش کامل شد.^{۲۳} و آن نوشته تحقیق یافت که می‌گوید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او صالح بودن به حساب آمد.» و او دوست خدا خوانده شد.^{۲۴} پس می‌بینید که انسان به اعمال صالح شمرده می‌شود، نه با ایمان تنها.

۲۵ و همچنین مگر راحاب فاحشه نیز به اعمال صالح شمرده نشد، وقتی که فرستادگان را پذیرفت و ایشان را از راهی دیگر روانه کرد؟^{۲۶} زیرا همان‌گونه که بدن بدون روح مرده است، ایمان نیز بدون اعمال مرده است.

رام کردن زبان

۳ ای برادران من، مباد که بسیاری از شما معلمان شوید، زیرا می‌دانید که بر ما معلّمان،

۲ ای برادران من، در مقام ایمانداران به عیسی مسیح، خداوند پرجلالمان، در میان انسانها فرق نگذارید.^۲ زیرا اگر کسی با انگشتی زرین و لباس فاخر به مجلس شما داخل شود و فقیری نیز با جامه مندرس وارد شود،^۳ و شما به آن که لباس فاخر به تن دارد، توجه نشان دهید و بگویید: «در این جای نیکو بنشین»، اما فقیر را بگویید: «در آنجا بایست!» و یا: «پیش پاهای من بر زمین بنشین»،^۴ آیا در میان خود تبعیض قائل نشده و با اندیشه‌های پلید قضاوت نکرده‌اید؟

۵ ای برادران عزیز من، گوش دهید! مگر خدا فقیران این جهان را برگزیده تا در ایمان دولتمند باشند و وارثان آن پادشاهی‌ای بشوند که او به دوستداران خود وعده داده است؟^۶ اما شما به فقیر بی‌حرمتی کرده‌اید. مگر دولتمندان نیستند که بر شما ستم می‌کنند و شما را به محکمه می‌کشند؟^۷ مگر ایشان نیستند که به آن نام شریف که بر شما نهاده شده، کفر می‌گویند؟

۸ اگر به راستی شریعت شاهانه را مطابق کتاب به جا آورید که می‌فرماید: «همسایه‌ات را چون خویشتن محبت کن»، نیکو می‌کنید.^۹ اما اگر تبعیض قائل شوید، گناه می‌کنید و شریعت، شما را چون خطاکار محکوم می‌کند.^{۱۰} زیرا هر کس که تمام شریعت را نگاه دارد، اما در یک مورد بلغزد، مجرم به شکستن تمامی آن می‌شود.^{۱۱} زیرا او که گفت: «زنا مکن»، همچنین گفته است: «قتل مکن». پس هرچند زنا نکنی، اما اگر قتل کنی، شریعت را شکسته‌ای.

۱۲ پس همانند کسانی سخن گوید و عمل کنید که بر اساس شریعت آزادی، بر آنها داوری خواهد شد،^{۱۳} زیرا داوری بر کسی که رحم نکرده باشد، بی‌رحم خواهد بود. رحمت بر داوری غلبه دارد!

۸:۲ لاویان ۱۹:۱۸

۱۱:۲ خروج ۲۰:۱۴ و تثنیه ۵:۱۸

۱۱:۲ خروج ۲۰:۱۳ و تثنیه ۵:۱۷

حسد تلخ و جاه‌طلبی دارید، فخر مکنید و خلاف حقیقت سخن مگویید.^{۱۵} چنین حکمتی از بالا نازل نمی‌شود، بلکه زمینی و نفسانی و شیطانی است.^{۱۶} زیرا هر جا حسد و جاه‌طلبی باشد، در آنجا آشوب و هر گونه کردار زشت خواهد بود.^{۱۷} اما آن حکمت که از بالاست، نخست پاک است، سپس صلح‌آمیز و ملایم و نصیحت‌پذیر، و سرشار از رحمت و ثمرات نیکو، و بی‌طرف و بی‌ریا!^{۱۸} و محصول صالح بودن، در صلح کاشته می‌شود و به دست صلح‌جویان!

هشدار علیه دنیاگرایی

۴ چه چیز باعث جنگ و جدال در میان شما می‌شود؟ مگر از این نیست که امیالتان در درون شما در جنگ هستند؟^۲ می‌طلبید و ندارید، پس قتل می‌کنید. طمع می‌ورزید و نمی‌توانید به دست آورید، پس جنگ و جدال می‌کنید. ندارید، زیرا درخواست نمی‌کنید.^۳ درخواست می‌کنید و نمی‌یابید، زیرا به نیت بد درخواست می‌کنید تا صرف امیال خود کنید.

۴ ای زناکاران، مگر نمی‌دانید دوستی با دنیا، دشمنی با خداست؟ پس هر که در پی دوستی با دنیاست، خود را دشمن خدا می‌سازد.^۵ آیا گمان می‌برید کتاب بیهوده می‌گوید: «او نسبت به روحی که در ما ساکن کرده، غیرت بسیار دارد؟»^۶ لیکن او فیض زیاده می‌بخشد. بنابراین می‌گوید:

«خدا با متکبران مخالفت می‌کند،

اما فروتنان را فیض می‌بخشد.»

۷ پس خود را تسلیم خدا کنید. در برابر ابلیس مقاومت نمایید، که از شما خواهد گریخت.^۸ به خدا نزدیک شوید، که او نیز به شما نزدیک خواهد شد. ای گناهکاران، دستهای خود را پاک کنید، و ای دو دلان، دلهای خود را طاهر سازید.^۹ زیون شوید و ماتم و گریه کنید. خنده شما به ماتم، و شادی شما به اندوه تبدیل شود.^{۱۰} در

داوری سخت‌تر خواهد شد.^۲ زیرا همه ما به طرق بسیار می‌لغزیم. و اگر کسی در گفتار خود نلغزد، او انسانی کامل است که می‌تواند تمامی بدن خود را لگام کند.

۳ ما بر دهان اسبان لگام می‌گذاریم، تا از ما اطاعت کنند، بدین وسیله تمامی بدنشان را هدایت می‌کنیم.^۴ کشتی‌ها را بنگرید، گرچه بزرگ هستند و به وسیله بادهای نیرومند رانده می‌شوند، اما ناخدا با سُکانی کوچک می‌تواند آن را به هر سمتی که بخواهد، هدایت کند.^۵ همچنین، زبان نیز عضوی کوچک است، اما ادعاهای بزرگ دارد. جرقه‌ای کوچک می‌تواند جنگی بزرگ را به آتش بکشد.^۶ زبان نیز آتشی است؛ دنیایی است از ناراستی در میان اعضای بدن ما که همه وجود انسان را آلوده می‌کند و چرخه حیات را به آتش می‌کشد - و آتش آن از جهنم است!

۷ زیرا که انسان هر نوع حیوان و پرند و خزنده و جاندار دریایی را رام می‌کند و کرده است،^۸ اما هیچ انسانی قادر به رام کردن زبان نیست؛ زبان شرارتی است ناآرام و پر از زهر کشنده!

۹ با آن خداوند و پدرمان را متبارک می‌خوانیم و با همان نیز انسانهایی را که به شباهت خدا آفریده شده‌اند، لعنت می‌کنیم.^{۱۰} از همان دهان، هم ستایش بیرون می‌آید، هم نفرین! ای برادران من، شایسته نیست چنین باشد.^{۱۱} آیا چشمه‌ای از یک شکاف هم آب شیرین جاری می‌سازد و هم آب شور؟^{۱۲} ای برادران من، آیا درخت انجیر، می‌تواند زیتون بار آورد؟ یا درخت مو، انجیر بار آورد؟ همچنین چشمه شور نمی‌تواند آب شیرین تولید کند.

حکمت از بالا

۱۳ کیست حکیم و فهیم در میان شما؟ پس بگذار اعمال خود را با رفتار نیکو در فروتنی حکمت نشان دهد.^{۱۴} اما اگر در دلهای خود

۵ شما در روی زمین در تجمل و خوشگذرانی زندگی کرده‌اید. شما دل‌های خود را برای روز کشتار پروار ساخته‌اید. ^۶ مرد صالح را محکوم کرده به قتلش رسانیدید. او در مقابل شما مقاومت نمی‌کند.

صبر در زحمات

^۷ پس ای برادران، تا آمدن خداوند صبر کنید. ببینید چگونه دهقان برای محصول پرارزش زمین انتظار می‌کشد و چگونه صبر می‌کند تا بارانهای پاییزی و بهاری بر زمین ببارد. ^۸ پس شما نیز صبور باشید و دل‌هایتان را قوی سازید، زیرا آمدن خداوند نزدیک است! ^۹ ای برادران، به ضد یکدیگر غرغر نکنید تا بر شما داوری نشود، اینک، 'داور' بر در ایستاده است.

^{۱۰} ای برادران، از زحمت و صبر انبیايي که به نام خداوند سخن می‌گفتند، نمونه بگیرید. ^{۱۱} اینک، ما صبوران را مبارک می‌خوانیم. شما درباره صبر ایوب شنیده‌اید، و می‌دانید که خداوند سرانجام با او چه کرد، زیرا خداوند به‌غایت مهربان و رحیم است. ^{۱۲} اما مهم‌تر از همه، ای برادران من، سوگند مخورید؛ نه به آسمان، نه به زمین، و نه به هیچ سوگند دیگر. بگذارید 'بله' شما بله باشد و 'نه' شما نه، مبادا در محکومیت بیافتید.

دعای ایمان

^{۱۳} اگر کسی از شما در رنج است، دعا کند، اگر کسی شاد است، سرود حمد بخواند. ^{۱۴} اگر کسی از شما بیمار است، مشایخ کلیسا را بطلبید و آنها برایش دعا کنند و به نام خداوند او را با روغن تدهین نمایند. ^{۱۵} دعای ایمان، بیمار را شفا می‌بخشد و خداوند او را برمی‌خیزاند، و اگر گناهی کرده باشد، آرمزیده می‌شود. ^{۱۶} پس نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید. دعای شخص صالح، در عمل، قدرت بسیار دارد.

حضور خداوند فروتن شوید و او شما را سرافراز خواهد نمود.

^{۱۱} ای برادران، به ضد یکدیگر سخن بد مگویید. کسی که به ضد برادر خود بد گوید و یا او را داوری کند، به ضد شریعت بد می‌گوید و شریعت را داوری می‌کند. اما اگر شریعت را محکوم کنی، انجام دهنده شریعت نیستی، بلکه داور آن. ^{۱۲} اما تنها یک شریعتگذار و داور هست، او که قادر است برهاند و یا هلاک کند. پس تو کیستی که همسایه خود را داوری کنی!

فخر کردن به فردا

^{۱۳} و اما شما که می‌گویید: «امروز یا فردا به این شهر یا آن شهر خواهیم رفت و سالی را در آنجا به سر خواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و سود خواهیم کرد»، ^{۱۴} حال آنکه نمی‌دانید فردا چه خواهد شد. زندگی شما چیست؟ زیرا بُخاری هستید که کوتاه‌زمانی ظاهر می‌شود و بعد ناپدید می‌گردد. ^{۱۵} پس باید چنین بگویید: «اگر خداوند بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم». ^{۱۶} چنان که معلوم است شما در تکبرتان فخر می‌کنید. چنین فخری بد است! ^{۱۷} بنابراین، هر که بداند چه کاری درست است و آن را انجام ندهد، گناه مرتکب شده است.

هشدار به ثروتمندان

و اما شما ای ثروتمندان، به سبب مصیبت‌هایی که بر شما خواهد آمد، گریه و شیون کنید. ^۱ ثروت شما فاسد و لباس‌هایتان بید خورده است! ^۲ طلا و نقره‌تان زنگ زده‌اند، و زنگ آنها به ضد شما گواه خواهد بود و مثل آتش، گوشت شما را خواهد خورد. شما در روزهای آخر ثروت اندوخته‌اید. ^۴ اینک مزد کارگرانی که در مزارع شما درو کرده‌اند و شما به فریب آن را نگاه داشته‌اید، به ضد شما فریاد برمی‌آورد و فریاد دروگران به گوش خداوند لشکرها رسیده است.

^{۱۹} ای برادران من، اگر کسی از شما از حقیقت منحرف شود، و کسی او را بازگرداند، ^{۲۰} بداند که هر کس گناهکاری را از گمراهی‌اش بازگرداند، جان او را از مرگ نجات خواهد داد و گناهان بسیار را خواهد پوشانید.

^{۱۷} ایلیا مردی بود با طبیعتی مثل ما و با تمام وجود دعا کرد که باران نبارد، و سه سال و نیم باران بر زمین نبارید؛ ^{۱۸} و باز دعا کرد و آسمان باران بارید و زمین ثمر خود را به بار آورد.

